

Синцето великосердечно се скри заедо банката. Времето обича
 тихо и приятно. Пролетта е изцугангела, както го наричат, но
 нейде, весело цвиргана и превирквена от дръвце на дръвце, а
 и лясковички без турчичаши бързо пресилана въздуха, като
 свиркава тихо над земята. Въ селото М., въ какъв никога, в
 двете, необикновено ^{мъртва} тишина.

Нколко души сирена на Петровия двор и тихо си шурика
 ва.

